

[Fr. Kristiansen.]

mest af den sidste — sætter ind. Man forstaar, at naar Varemangelen er saa katastrofalt stor, som den har været og til Dels er endnu, er det en uhyre vanskelig Opgave for Administrationen at fordele de ganske utilstrækkelige Varebeholdninger ud til den hungrige Detailhandel. At der paa mange Omraader fremkommer Kritik, er naturligt, men hvor megen Berettigelse der er i denne Kritik, er det ikke let for udenforstaaende at dømme om.

Det siges, at Varedirektoratet mangler Arbejdskraft, fordi dets Funktionærer er saa stærkt efterspurgt af den store, brede Handelsstand, der ønsker at betjene sig af disse i Varedirektoratets snørklede Krinkelgange kendte og trænede Folk. Hvorvidt det er mere end et Postulat, kan den højtærede Handelsminister antagelig oplyse os om.

Med Hensyn til de Kanaler, hvorigenem Varerne strømmer ud til Forbrugerne, ønsker mit Parti at understrege, at Fordelingen bør ske, uden at der opstaar en monopoliseret Importørklasse, og saaledes, at der stadig kan ske en jævn og naturlig Tilgang af Nyimportører, der muliggør, at Ungdommen ogsaa paa dette Omraade kan komme i Vej.

Det er en bydende Nødvendighed for en Administration som den, dette Lovforslag omfatter, at den har Kontakt med de store Erhvervsgruppers ledende Mænd, der har de bedste Betingelser for at føle Tidens Pulsslag ude i de forskellige Erhvervsomraader. Vi har jo i det saakaldte Vareforsyningsraad, som i sin Tid blev indføjet i Loven, en Institution til Støtte og Hjælp for Ledelsen, og det vil forhaabentlig ogsaa i Fremtiden kunne løse denne Opgave.

Hvis et nøjere Samarbejde med Erhvervene, som af den højtærede Handelsminister omtalt i Forelæggelsestalen, kan være til Nytte, hilser mit Parti dette med Glæde.

Med disse Ord skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Villemoes): Maa jeg takke de fire Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget om uforandret Forlængelse af den nugældende Lov for 1. Aar.

Samtidig vil jeg gerne udtale Haabet om, at vi maa faa Glæde af det Samarbejde med Erhvervene, vi nu vil bygge videre paa, og om at Forholdene vil udvikle sig saaledes, at Varetilførslerne til Landet bliver store

nok til, at der vil være Mulighed for at slække nogle af de Restriktioner, vi har. Vi har allerede slækket en Del Restriktioner og sløffet forskellige, og flere vil kunne afvikles, naar der er gaaet en kortere Tid.

Det ærede Medlem Hr. Josef Andersson brugte et Udtryk, som ofte er anvendt i Forbindelse med denne Lovgivning: „de snærende Baand“ — som man dengang kaldte det. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem ikke ogsaa nu kalder det snærende Baand, jeg kalder det vedblivende snærende og ubehagelige Baand, det er ikke noget, man blot kaldte det tidligere, det er noget, jeg ogsaa kalder det i Dag.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. Hauch, som jo er Præsident for en af vort Lands store Erhvervsorganisationer, for hans Udtalelser om fortsat Medvirken ved og bedst muligt Samarbejde med Hensyn til, hvad der hører ind under Administrationen af denne Lovgivning. Det ærede Medlem var inde paa, at der foruden det, jeg særlig omtalte, Importen, ogsaa var noget, der hed Eksporten. Vi er selvfølgelig i Handelsministeriet fuldt ud klar over, at der er store Hensyn at tage, men for mig staar det saaledes, at de største Vanskeligheder for Landets Handelsstand, navnlig Importørstanden, men ogsaa for mange Detailhandlere, er at fordele Importvarerne; der er saa umaaelig mange Varegrupper, og den Opgave er derfor betydelig mere omstændelig end f. Eks. den indenlandske Rationering af visse af vore Landbrugsprodukter.

Som ogsaa nævnt af flere af de ærede Ordførere, har vi i Henhold til den nugældende Lovs § 14 et Vareforsyningsraad, sammensat af ledende Mænd fra vore store Landsorganisationer inden for Erhvervslivet, og det vil naturligvis fortsat blive benyttet til Drøftelse af de økonomiske Problemer, som er indrangeret under denne Lovgivning. Jeg har netop indkaldt til nyt Møde med dette Raad i næste Uge for med dette Raad, som har stor Indflydelse inden for vort Lands Næringsliv og Erhvervsliv, at forhandle om de Ting, som ligger for paa nærværende Tid. Det, jeg særlig har hæftet mig ved i min Fremsettelsestale i det andet høje Ting og her i det høje Landsting nu i Dag, er Spørgsmaalet om, hvorvidt vi kan udfolde endnu større Anstrengelser for Forenkling end hidtil. Disse Faktorer fra Erhvervslivet har selvfølgelig været taget med paa Raad af de skiftende Handelsministre, saa det er slet ikke noget nyt Princip, vi nu gør et Fremstød for at faa knæsat, men det er et Forsøg paa at gøre endnu mere end hidtil i den Retning, og dertil har vi allerede